

**МАР'ЯНІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
П'ЯТИХАТСЬКОГО РАЙОНУ
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

сьоме скликання
десята сесія

РІШЕННЯ

**Про встановлення місцевих
податків і зборів на території
Мар'янівської сільської ради**

Керуючись статтею 143 Конституції України, Податковим кодексом зі змінами та доповненнями, з метою організації роботи по забезпеченню повноти нарахування місцевих податків і зборів, Законами України від 20 грудня 2016 року № 1791 VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2017 році», від 21 грудня 2016 року № 1797 VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні», п.24 ч.1 ст.26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», сільська рада **вирішила:**

1. Встановити на території Мар'янівської сільської ради з 01.01.2017 року такі види місцевих податків і зборів:

- 1.1. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки для об'єктів житлової та нежитлової нерухомості;
- 1.2. Транспортний податок;
- 1.3. Єдиний податок;
- 1.4. Плата за землю.

2. Затвердити Положення про місцеві податки і збори (згідно додатку).

3. Оприлюднити дане рішення на офіційному сайті сільської ради та у місцевих засобах масової інформації.

4. Встановити, що в 2017 році до прийнятого рішення сільської ради про встановлення місцевих податків і зборів на 2017 рік не застосовуються вимоги, встановлені підпунктом 4.1.9 пункту 4.1 та пункту 4.5 статті 4, підпункту 12.3.4 пункту 12.3, підпункту 12.3.4 пункту 12.4 та пункту 12.5 статті 12 Податкового кодексу України та Закону

України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

5. Це рішення набирає чинності з 01.01.2017 року.

6. Направити дане рішення у десятиденний строк після оприлюднення до органу державної податкової служби.

7. Рішення сільської ради від 29 січня 2016 року: № 55 – 4 /VII «Про внесення змін та доповнень в рішення тридцять сьомої сесії шостого скликання від 30 червня 2015 року № 389 – 37/ VI «Про встановлення транспортного податку на території Мар'янівської сільської ради», № 53 – 4 /VII «Про внесення змін та доповнень в рішення тридцять сьома сесії шостого скликання від 30 червня 2015 року № 391 – 37/ VI «Про встановлення податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на території Мар'янівської сільської ради», № 54 – 4/VII «Про внесення змін та доповнень в рішення тридцять сьома сесії шостого скликання від 30 червня 2015 року № 388 – 37/ VI «Про встановлення ставок земельного податку на території Мар'янівської сільської ради», рішення сільської ради від 30 червня 2015 року № 392 – 37/VI «Про встановлення ставок єдиного податку для фізичних осіб – підприємців на території Мар'янівської сільської ради», вважати такими, що втратили свою чинність.

8. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну депутатську комісію з питань планування бюджету, фінансів та соціально культурної сфери (Свіжаківка).

Сільський голова:

О.В. Кандиба

с. Мар'янівка
31 січня 2017 року
№ 131 – 10/ VII

Додаток
до рішення Мар'янівської сільської
ради від 31.01.2017 р. № 131-10/VII

ПОЛОЖЕННЯ ПРО МІСЦЕВІ ПОДАТКИ І ЗБОРИ

РОЗДІЛ І.

Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки для об'єктів житлової та нежитлової нерухомості

1.1. Платники податку

1.1.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

1.1.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;

б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

1.2. Об'єкт оподаткування

1.2.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

1.2.2. Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

б) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;

в) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

г) гуртожитки;

г) житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської селищної, міської ради;

д) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються самотніми матеріями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;

е) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;

є) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;

ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;

з) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств;

и) об'єкти нерухомості, що перебувають у власності релігійних організацій, статути (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, та використовуються виключно для забезпечення їхньої статутної діяльності, включаючи ті, в яких здійснюють діяльність засновані такими релігійними організаціями добродійні заклади (притулки, інтернати, лікарні тощо), крім об'єктів нерухомості, в яких здійснюється виробнича та/або господарська діяльність;

і) будівлі дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів незалежно від форми власності та джерел фінансування, що використовуються для надання освітніх послуг;

ї) об'єкти нежитлової нерухомості державних та комунальних дитячих санаторно-курортних закладів та закладів оздоровлення та відпочинку дітей, а також дитячих санаторно-курортних закладів та закладів оздоровлення і відпочинку дітей, які знаходяться на балансі підприємств, установ та організацій, які є неприбутковими і внесені контролюючим органом до Реєстру неприбуткових установ та організацій. У разі виключення з Реєстру неприбуткових установ та організацій декларація подається платником податку протягом 30 календарних днів з дня виключення, а податок сплачується, починаючи з місяця, наступного за місяцем, в якому відбулося виключення з Реєстру неприбуткових установ та організацій;

й) об'єкти нежитлової нерухомості державних та комунальних центрів олімпійської підготовки, шкіл вищої спортивної майстерності, центрів фізичного здоров'я населення, центрів з розвитку фізичної культури і спорту інвалідів, дитячо-юнацьких спортивних шкіл, та також центрів олімпійської підготовки, шкіл вищої спортивної майстерності, дитячо-юнацьких спортивних шкіл і спортивних споруд всеукраїнських фізкультурно-спортивних товариств, їх місцевих осередків та відокремлених підрозділів,

що є неприбутковими та включені до Реєстру неприбуткових установ та організацій. У разі виключення таких установ та організацій з Реєстру неприбуткових установ та організацій декларація подається платником податку протягом 30 календарних днів з дня виключення, а податок сплачується, починаючи з місяця, наступного за місяцем, в якому відбулося виключення з Реєстру неприбуткових установ та організацій;

к) об'єкти нежитлової нерухомості баз олімпійської та параолімпійської підготовки. Перелік таких баз затверджуються Кабінетом Міністрів України.

1.3. База оподаткування

1.3.1. Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

1.3.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

1.3.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи із загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

1.4. Пільги із сплати податку

1.4.1. База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи – платника податку, зменшується:

а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості – на 60 (шістдесят) кв. метрів;

б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості – на 120 (сто двадцять) кв. метрів;

в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 180 (сто вісімдесят) кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

1.4.2. Згідно з п.266.4.2. ст.266 Податкового Кодексу України, від сплати податку за об'єкти житлової та нежитлової нерухомості некомерційної групи звільняються фізичні особи: :

- інваліди першої і другої групи;

- фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;

- пенсіонери (за віком);

- ветерани війни та особи, на яких поширюються дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;
- фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи;
- учасники АТО;
- фізичні особи - малозабезпечені сім'ї, які можуть підтвердити свій майновий стан та рівень доходів відповідною довідкою П'ятихатського районного управління соціального захисту населення.

Передбачені пільги з податку за об'єкти житлової та нежитлової нерухомості для фізичних осіб **не застосовуються**:

- до об'єкта/ об'єктів оподаткування, якщо площа такого/таких об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподатковуваної площі, встановленої підпунктом 1.4.1. цього розділу;
- до об'єкта/ об'єктів оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

1.4.3. Згідно з п.266.4.2. ст.266 Податкового Кодексу України, від сплати податку за об'єкти житлової та нежитлової нерухомості звільняються юридичні особи:

- органи місцевого самоврядування, заклади, установи та організації, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;
- дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури, освіти, охорони здоров'я, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів; крім площ будівель (споруд) або їхніх частин, що надаються в оренду або належать на праві власності іншим суб'єктам;
- дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури, освіти, охорони здоров'я, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів; крім площ будівель (споруд) або їхніх частин, що надаються в оренду або належать на праві власності іншим суб'єктам;
- громадські об'єднання, благодійні організації, релігійні організації України, статuti яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та об'єкти нерухомості яких використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої статутом.

Органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передує звітному, подає відповідному контролюючому органу за місцем знаходження об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості рішення щодо ставок та наданих пільг юридичним та/або фізичним особам зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів.

1.5. Ставка податку

1.5.1. Ставки податку встановлюються залежно від місця розташування (зональності) та типу об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості у відсотках від розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування:

Об'єкти житлової нерухомості:

- а) житлові будинки садибного типу – 0,1%;
- б) житлові будинки квартирної типу різної поверховості – 0,1%;
- в) прибудова до житлового будинку – 0,1%;
- г) квартира – 0,1%;
- д) котедж – 0,1%;
- е) кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах – 0,1%;
- є) садовий будинок – 0,1%;
- ж) дачний будинок – 0,1%;

Об'єкти нежитлової нерухомості:

- а) готельні будівлі – 1%;
- б) будівлі фінансового обслуговування, адміністративно – побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей – 1%;
- в) ресторани, бари, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування – 1%;
- г) торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони – 1%;
- д) концертні зали, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції – 1%;
- е) гаражі – 0,01%;
- є) господарські (присадибні) будівлі – допоміжні (нежитлові) приміщення (сараї, хлівні, гаражі, літні кухні, майстерні, погребі, навіси тощо) – 0,01%;
- ж) казино, ігрові будинки – 1,5%;
- з) інші – 0,4%;
- і) для тих об'єктів нежитлової нерухомості, які не провадять свою діяльність (недіючі магазини) – 0,01%.

1.6. Податковий період

1.6.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

1.7. Порядок обчислення суми податку

1.7.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється

контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку:

а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до пункту 1.4 цього порядку та відповідної ставки податку;

б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до пункту 1.4 цього порядку та відповідної ставки податку;

в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до пункту 1.4 цього порядку та відповідної ставки податку;

г) сума податку, обчислена з урахуванням підпунктів 2 і 3 цього підпункту, розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площі кожного з об'єктів житлової нерухомості.

1.7.2. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку.

1.7.3. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з цим пунктом, та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органу місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

1.7.3. Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

1.7.4. Контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Парахування податку та надіслання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам – нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.

1.7.5. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

- об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;
- розміру загальної площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;
- права на користування пільгою із сплати податку;
- розміру ставки податку;
- нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надіслав (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

1.7.6. Органи державної реєстрації прав на нерухоме майно, а також органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб, зобов'язані щоквартально у 15-денний строк після закінчення податкового (звітного) кварталу подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем розташування такого об'єкта нерухомого майна станом на перше число відповідного кварталу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

1.7.7. Платники податку – юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою – платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

1.8. Порядок обчислення сум податку в разі зміни власника об'єкта оподаткування податком

1.8.1. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника – починаючи з місяця, в якому виникло право власності.

1.8.2. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

1.9. Порядок сплати податку

1.9.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

1.9.2. Фізичні особи можуть сплачувати податок у сільській та селищній місцевості через каси сільських (селищних) рад за квитанцією про прийняття податків.

1.10. Строки сплати податку

1.10. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

а) фізичними особами – протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами – авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації

РОЗДІЛ II.

Транспортний податок

2.1. Платники податку

2.1.1. Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до пункту 1.2.2. є об'єктами оподаткування.

2.2. Об'єкт оподаткування

2.2.1. Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньо ринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Така вартість визначається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного, соціального розвитку і торгівлі за методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України, станом на 1 січня податкового(звітного) року, виходячи з марки, моделі, року випуску, типу двигуна, об'єму циліндрів двигуна, типу пального.

2.3. База оподаткування

2.3.1. Базою оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до пункту 2.2.

2.4. Ставка податку

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів (зокрема документів, що підтверджують право власності на об'єкт оподаткування, перехід права власності на об'єкт оподаткування, документів, що впливають на середньоринкову вартість легкового автомобіля), контролюючий орган за місцем реєстрації платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове повідомлення – рішення. Попереднє повідомлення – рішення вважається скасованим (відкликаним).

Фізичні особи – нерезиденти у порядку, визначеному цим пунктом, звертаються за проведенням звірки даних до контролюючих органів за місцем реєстрації об'єктів оподаткування.

2.7. Порядок сплати податку

2.7.1. Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

2.8. Строки сплати податку

2.8.1. Транспортний податок сплачується:

а) фізичними особами – протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами – авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що наступас за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації".

РОЗДІЛ III.

Плата за землю

3.1. Плата за землю

3.1. Платники земельного податку

1.3.1.1. Платниками земельного податку є:

1.3.1.2. власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);

1.3.1.3. землекористувачі.

1.3.1.4. Особливості справляння податку суб'єктами господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються главою I розділу XIV Податкового кодексу України.

1.3.2. Об'єкти оподаткування земельним податком

1.3.2.1. Об'єктами оподаткування є:

1.3.2.2. земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;

1.3.2.3. земельні частки (паї), які перебувають у власності.

1.3.3. База оподаткування земельним податком

1.3.3.1. Basis of taxation is:

1.3.3.2. нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим Положенням;

1.3.3.3. площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

1.3.3.4. Рішення щодо нормативної грошової оцінки земельних ділянок, розташованих у межах населених пунктів, офіційно оприлюднюється Пальмирівською с/ радою до 15 липня року, що передуює бюджетному періоду, в якому планується застосування нормативної грошової оцінки земель або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом.

1.3.4. Оподаткування земельних ділянок, наданих на землях лісгосподарського призначення (незалежно від місцезнаходження) земельним податком

1.3.4.1. Податок за лісові землі справляється як складова рентної плати, що визначається податковим законодавством.

1.3.4.2. Ставки податку за один гектар нелісових земель, які надані у встановленому порядку та використовуються для потреб лісового господарства, встановлюються відповідно до пункту 5 цього Положення.

1.3.5. Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження)

1.3.5.1. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, та які перебувають у власності фізичних та юридичних осіб та у постійному користуванні юридичних осіб державної та комунальної форми власності, коло яких визначено статтею 92 Земельного кодексу України, встановлюється в розмірі 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, за винятком земельних ділянок, зазначених у пунктах 5.3 – 5.5 цього Положення.

1.3.5.2. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, які перебувають у постійному користуванні юридичних осіб (крім державної та комунальної форми власності) встановлюється в розмірі 1 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, за винятком земельних ділянок, зазначених у пунктах 5.3 – 5.5 цього Положення.

1.3.5.3. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у відсотках від їх нормативної грошової оцінки у таких розмірах:

1.3.5.3.1. За один гектар сільськогосподарських угідь, у тому числі для потреб лісового господарства:

1.3.5.3.1.1. для ріллі, сіножатей та пасовищ - 0,3 % ;

1.3.5.3.1.2. для багаторічних насаджень - 1 %.

1.3.5.3.2. За земельні ділянки:

1.3.5.3.2.1. дослідних господарств науково-дослідних установ і навчальних закладів сільськогосподарського профілю та професійно-технічних училищ – 1%;

1.3.5.3.2.2. органів державної влади та органів місцевого самоврядування, органів прокуратури, закладів, установ та організацій, спеціалізованих санаторіїв для реабілітації, лікування та оздоровлення хворих, військових формувань, утворених відповідно до законів України, Збройних Сил України та Державної прикордонної служби України, які повністю утримуються за рахунок коштів державного бюджету або місцевих бюджетів, – 1%;

1.3.5.3.2.3. дитячих санаторно-курортних та оздоровчих закладів незалежно від їх підпорядкованості, у тому числі дитячих санаторно-курортних та оздоровчих закладів, які знаходяться на балансі підприємств, установ та організацій, – 1%;

1.3.5.3.2.4. благодійних організацій, створених відповідно до закону, діяльність яких не передбачає одержання прибутків, – 1%;

1.3.5.3.2.5. віднесені до земель залізничного транспорту (крім земельних ділянок, на яких знаходяться окремо розташовані культурно-побутові будівлі та інші споруди і які оподатковуються на загальних підставах) – 1%;

1.3.5.3.2.6. віднесені до земель промисловості - 1%;

1.3.5.3.2.7. віднесені до земель транспорту, зв'язку, енергетики - 3 %;

1.3.5.3.3.8. зайняті житловим фондом, садовими і дачними будинками фізичних осіб – 0,03% , юридичних осіб – 1 %;

1.3.5.3.3.9. надані для потреб сільськогосподарського виробництва, водного та лісового господарства, які зайняті виробничими, культурно-побутовими, господарськими та іншими будівлями і спорудами, – 1%;

1.3.5.3.3.10. віднесені до земель водного фонду - 1 %;

1.3.5.3.3.11. для видобування корисних копалин - 3 %;

1.3.5.3.3.12. на територіях та об'єктах історико-культурного призначення, на територіях та об'єктах природоохоронного, оздоровчого та рекреаційного призначення – 1%;

1.3.5.3.3.13. податок за земельні ділянки на територіях та об'єктах історико-культурного призначення, на територіях та об'єктах природоохоронного, оздоровчого та рекреаційного призначення, використання яких не пов'язано з функціональним призначенням цих територій та об'єктів, встановлюється у розмірі 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки;

1.3.5.3.3.14 для будівництва і обслуговування будівель торгівлі -1,5 %;

1.3.5.3.3.15 землі загального користування – 1%;

1.3.5.3.3.16. за земельні ділянки для комерційного використання – 1,5 %;

1.3.5.3.3.17. іншого функціонального призначення - 3%.

1.3.5.3.4. Дія пункту 5.3 цього Положення не поширюється на надані в оренду земельні ділянки, або земельні ділянки пропорційно до площі надані в оренду окремих будівель, споруд або їх частин, що на них розташовані, крім випадків передачі в оренду будівель, споруд (їх частин) комунальної власності для здійснення статутної діяльності підприємств, установ та організацій, які утримуються за рахунок коштів державного бюджету або бюджету с/ради, комунальних неприбуткових комерційних підприємств охорони здоров'я, які утримуються за рахунок коштів бюджету с/ради.

1.3.5.4. Плата за користування земельними ділянками, які використовуються юридичними і фізичними особами, в тому числі у разі переходу права власності на будівлі, споруди (їх частини), але право власності на які або право оренди яких в установленому законодавством порядку не оформлено, встановлюється у розмірі 3 відсотків від нормативної грошової оцінки земельних ділянок, за винятком земельних ділянок, ставка податку за які справляється у розмірі визначеному пунктом 1.3.5.35 цього Положення.

Дія цього пункту не поширюється у випадках звільнення земельних ділянки від оподаткування або наявності пільг щодо сплати земельного податку

1.3.5.6. Ставки земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлюється у відсотках від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області у таких розмірах:

1.3.5.6.1. надані для потреб сільськогосподарського виробництва, водного та лісового господарства, які зайняті виробничими, культурно-побутовими, господарськими та іншими будівлями і спорудами – 5%;

1.3.5.6.2. віднесені до земель залізничного транспорту (крім земельних ділянок, на яких знаходяться окремо розташовані культурно-побутові будівлі та інші споруди і які оподатковуються на загальних підставах) – 1%;

1.3.5.6.3. віднесені до земель промисловості - 5%;

1.3.5.6.4 віднесені до земель транспорту, зв'язку, енергетики - 5%

1.3.5.6.5 віднесені до земель водного фонду - 1%

1.3.5.6.6 на територіях та об'єктах історико-культурного призначення, на територіях та об'єктах природоохоронного, оздоровчого та рекреаційного призначення – 5%

1.3.5.6.7 податок за земельні ділянки на територіях та об'єктах історико-культурного призначення, на територіях та об'єктах природоохоронного, оздоровчого та рекреаційного призначення, використання яких не пов'язано з функціональним призначенням цих

! с/к у гід

територій та об'єктів, встановлюється у розмірі 5 відсотків від їх нормативної грошової оцінки

1.3.5.6.8 іншого функціонального призначення - 5%.

1.3.6. Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб

1.3.6.1. Від сплати податку звільняються відповідні категорії фізичних осіб та земельні ділянки, згідно зі статтею 281 Податкового кодексу України.

1.3.6.2. Учасники АТО

1.3.6.3. Якщо фізична особа, що має право на пільги згідно ст. 281.1 Податкового Кодексу України, має у власності декілька земельних ділянок одного виду використання, то така особа до 1 травня поточного року подає письмову заяву у довільній формі до контролюючого органу за місцем знаходження земельної ділянки про самостійне обрання/зміну земельної ділянки для застосування пільги.

Пільга почне застосовуватися до обраної земельної ділянки з базового податкового (звітного) періоду, у якому подано таку заяву.

1.3.7. Пільги щодо сплати податку для юридичних осіб

1.3.7.1. Від сплати податку звільняються підприємства та організації згідно зі статтею 282 Податкового кодексу України.

1.3.7.2. Додатково до пільг, наданих згідно із статтею 282 Податкового кодексу України, звільнити від сплати земельного податку до сільського бюджету:

- 1) парки комунальної власності;
- 2) органи місцевого самоврядування, заклади, установи та організації, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;
- 3) дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури, освіти, охорони здоров'я, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів; крім площ будівель (споруд) або їхніх частин, що надаються в оренду або належать на праві власності іншим суб'єктам.
- 4) створені відповідно до закону благодійні організації, діяльність яких не передбачає одержання прибутків.

1.3.8. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком

1.3.8.1. Не сплачується податок за земельні ділянки, приведені в статті 283 Податкового кодексу України.

1.3.9. Особливості оподаткування платою за землю

1.3.9.1. Мар'янівська с/ рада встановлює ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території.

Пальмирівська с/рада до 25 грудня року, що передує звітному, подає відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення Пальмирівської с/ ради щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам.

Нові зміни щодо зазначеної інформації надаються до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни.

1.3.9.2. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку, починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу у протягом року податок сплачується, починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право.

1.3.9.3. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи (організації), у разі надання ними будівель, споруд (їх частин) у тимчасове користування (оренду) іншим бюджетним установам, доньківським, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

1.3.10. Податковий період для плати за землю

1.3.10.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

1.3.10.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

1.3.11. Порядок обчислення плати за землю

1.3.11.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

1.3.11.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних

декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

1.3.11.3. Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

1.3.11.4. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта та або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

1.3.11.5. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку, визначеному статтею 58 Податкового кодексу України.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником - починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

1.3.11.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

1) у рівних частинах - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

2) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

3) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

1.3.11.7. Юридична особа зменшує податкові зобов'язання земельного податку на суму пільг, які надаються фізичним особам відповідно до пункту 6.1 цього Положення за земельні ділянки, що знаходяться у власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

Такий порядок також поширюється на визначення податкових зобов'язань із земельного податку юридичною особою за земельні ділянки, які відведені в порядку, встановленому Законом України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» для безоплатного паркування (зберігання) легкових автомобілів, якими керують інваліди з ураженням опорно-рухового апарату, члени їх сімей, яким відповідно до порядку забезпечення інвалідів автомобілями передано право керування автомобілем, та законні представники недієздатних інвалідів або дітей-інвалідів, які перевозять інвалідів (дітей-інвалідів) з ураженням опорно-рухового апарату.

1.3.12. Строк сплати плати за землю

1.3.12.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

1.3.12.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

1.3.12.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

1.3.12.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

1.3.12.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

1.3.12.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

1.3.12.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та

землекористувачами податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

1.3.12.8. Власник нежилого приміщення (його частини) у багатоквартирному жиллому будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

1.3.13. Орендна плата

1.3.13.1. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки, оформлений та зареєстрований відповідно до законодавства. Договір оренди земель державної і комунальної власності укладається за типовою формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Форма надання інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

1.3.13.2. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

1.3.13.3. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

1.3.13.4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

1.3.13.5. Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу:

1.3.13.5.1. не може бути меншою розміру земельного податку, встановленого для відповідної категорії земельних ділянок на території сільської ради;

1.3.13.5.2. не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки та може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки лише в разі визначення орендаря на конкурентних засадах;

1.3.13.5.3. Для баз олімпійської, параолімпійської та дефлімпійської підготовки, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України, не може перевищувати 0,1 відсотка нормативної грошової оцінки.

1.3.13.6. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

1.3.13.7. Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строк сплати та порядок її зарахування до бюджетів застосовується відповідно до вимог пунктів 10-12 цього розділу.

1.3.14. Індксація нормативної грошової оцінки земель

1.3.14.1. Для визначення розміру податку та орендної плати використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин здійснює управління у сфері оцінки земель та земельних ділянок.

14.2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин за індексом споживчих цін за попередній рік щороку розраховує величину коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель, на який індексується нормативна грошова оцінка сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель несільськогосподарського призначення за станом на 1 січня поточного року, що визначається за формулою:

$$K_i = I : 100,$$

де I - індекс споживчих цін за попередній рік.

У разі якщо індекс споживчих цін перевищує 115 відсотків, такий індекс застосовується із значенням 115.

Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується кумулятивно залежно від дати проведення нормативної грошової оцінки земель.

1.3.14.3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, не пізніше 15 січня поточного року забезпечує інформування центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, і власників землі та землекористувачів про щорічну індексацію нормативної грошової оцінки земель.

РОЗДІЛ ІV. ЄДИНИЙ ПОДАТОК

4.1. Платники єдиного податку

4.1.1. Юридична особа чи фізична особа - підприємець може самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідає вимогам, встановленим цією главою, та реєструється платником єдиного податку в порядку, визначеному цією главою.

4.1.2. Суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку:

1) перша група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300000 гривень;

2) друга група - фізичні особи - підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж